

ธรรมโมโลยี
ตอน “เท่านั้นหรือ คือ ชีวิต”

ท่านเคยคิดไหมครับว่า รูปแบบชีวิตที่มีอยู่ในสังคมจะเป็นรูปแบบที่ซ้ำ ๆ

(อ่านต่อหน้ากลาง)

ธรรมโมไลยี

ตอน “เท่านั้นหรือ คือ ชีวิต”

ในช่วงนี้เหตุการณ์บ้านเมืองไม่ปกตินัก ทุกคนต่างมีเหตุผล และมองเรื่องส่วนตนเป็นหลัก มากกว่าส่วนรวม ผู้มีอำนาจไม่คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก แต่คำนึงถึงอำนาจ และประโยชน์ที่ตนและกลุ่มจะได้รับหรือปกป้องไม่ให้อำนาจต้องสูญไป โดยไม่ได้ใช้หลักธรรมเป็นที่ตั้ง ความรุนแรงและเบียดเบียนกันจึงเกิดขึ้น

จงทำกับเพื่อนมนุษย์โดยคิดว่า

เขาเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย ของเรา

เขาเป็นเพื่อนเวียนว่ายอยู่วัฏสงสาร ด้วยกันกะเรา

เขาก็ตกอยู่ใต้อำนาจกิเลส เหมือนเรา ย่อมพลั้งเผลอไปบ้าง

เขามีราคะ โทสะ โมหะ ไม่น้อยไปกว่าเรา

เขาย่อมพลั้งเผลอบางคราว เหมือนเรา

เขาก็ไม่รู้ว่าจะเกิดมาทำไม เหมือนเรา ไม่รู้จักนิพพานเหมือนเรา

เขาโง่ในบางอย่าง เหมือนที่เราเคยโง่

เขาก็ตามใจตัวเองในบางอย่าง เหมือนเราเคยกระทำ

เขาก็อยากดี เหมือนเรา ที่อยาก ดี-เด่น-ดัง

เขาก็มักจะกอบโกย และเอาเปรียบ เมื่อมีโอกาสเหมือนเรา

เขามีสิทธิ ที่จะบ่ดี - เมียดี - หลงดี - จมดี เหมือนเรา

เขาเป็นคนธรรมดา ที่ยึดมั่น อะไรต่าง ๆ เหมือนเรา

เขาไม่มีหน้าที่ ที่จะเป็นทุกข์ หรือ ตายแทนเรา

เขาเป็นเพื่อนร่วมชาติ ร่วมศาสนา กะเรา

เขาทำอะไร ด้วยความคิดชั่วแล่น และ ผลุนผลัน เหมือนเรา

เขามีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อครอบครัวของเขา มีไซ้ของเรา

(ต่อปกหลัง)

ธรรมโมไลซี (ต่อจากหน้ากลาง)

ตอน “เท่านี้หรือ คือ ชีวิต”

เขามีสิทธิ ที่จะมึรสนิยม ตามพอใจของเขา

เขามีสิทธิ ที่จะเลือก (แม้ศาสนา) ตามพอใจของเขา

เขามีสิทธิ ที่จะใช้ สมบัติ สาธารณะ เท่ากันกับเรา

เขามีสิทธิ ที่จะเป็นโรคประสาท หรือ เป็นบ้า เท่ากับเรา

เขามีสิทธิ ที่จะขอความช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจ จากเรา

เขามีสิทธิ ที่จะได้รับอภัย จากเรา ตามความแก่กรณี

เขามีสิทธิ ที่จะเป็นสังคมนิยมหรือเสรีนิยม ตามใจเขา

เขามีสิทธิ ที่จะเห็นแก่ตัว ก่อนเห็นแก่ผู้อื่น

เขามีสิทธิ แห่งมนุษยชน เท่ากันกับเรา สำหรับจะอยู่ในโลก

ถ้าเราคิดกันอย่างนี้ จะไม่มีการ ขัดแย้งใด ๆ เกิดขึ้น (จากท่านพุทธทาส อินทปญฺโญ)

สิ่งที่ท่านพุทธทาสเขียนนั้นหมายถึงให้เข้าใจในธรรมชาติของแต่ละบุคคล แต่ไม่ได้หมายความว่าให้ยอมรับในความชั่วว่าเป็นความดี อะไรที่ชั่วก็ ต้องได้รับกรรมชั่ว อะไรที่ดีก็ต้องได้รับกรรมดี ตามหลักของเหตุและผล หรือ กฎแห่งกรรม ดังนั้นการเข้าใจในธรรมชาติของแต่ละบุคคลย่อมทำให้เราสามารถลดความขัดแย้งได้ด้วยปัญญา

อย่าดูหมิ่น บุญกรรม จำนวนน้อย

มันจะคอย ตามตอง สนองผล

เหมือนตุ่มใหญ่ เปิดหงาย รับสายชล

ย่อมเต็มล้น ด้วยอุทก ที่ตกลง

สาธุชน สังสม บ่มบุญย่อย

ทีละน้อย แนบไว้ มิไหลหลง

บุญนั้นย่อม เต็มพล้น ด้วยมั่นคง

กุศลสั่ง สู่สถาน นิพพานเอย

อนุวรรณ ศิลาเรืองอาไพ

ผู้อำนวยการสายงานการศึกษาฝึกอบรมและวิจัยให้คำปรึกษา